

HEJ OCH HÅ, KAN DU ÄLSKA MEJ ÄNDÅ
"SYSTRARNA SISTERS"
JOSEFIN NILSSON & MARIE NILSSON

I början av 90-talet inledde Benny Andersson sitt samarbete med Ainbusk Singers och med Josefin Nilsson. Benny skrev musiken till "Lassie" och "Älska Mej", som ingick i Ainbusks show "More Amore".

Samarbetet fortsatte med Josefins solo-album "Shapes" och vidare under åren och avslutades i och med inspelningen av "Hej och hå, kan du älska mej ändå". Den spelades in i Mono Music Studio februari 2015 och ingick i föreställningen "Systrarna Sisters" på Länsteatern Visby våren 2015.

Nu släpps "Hej och hå, kan du älska mej ändå" som singel och ingår även i SVT:s "K Special" som berättar historien om Josefins liv. Programmet sänds fredag den 29 mars.

"Hela föreställningen var mycket präglad av hur ont livet kan vara. Med smärta både inuti och utanpå. Men också hur gott, hur gudagott det kan vara. Att leva. Hur fantastiskt det är att finnas. Mycket av texterna och sketcherna handlade om att försöka bli den man innerst inne är. Som man vill vara. Men även att det finns en lycka att acceptera den man/kvinna...blev. Benny skrev musik, och det var en sådan lycka att få samarbeta igen".
Läs hela Maries text på nästa sida.

Musik: Benny Andersson
Text: Josefin Nilsson & Marie Nilsson
Producent Benny Andersson
En Mono Music Produktion, MMCD S-149

”Hej och Hå, kan du älska mej ändå”

Ingick i föreställningen ”Systrarna Sisters” på Länsteatern Visby 2015.
Det var den sista föreställningen för oss systrar, tillsammans i livet.
Hela föreställningen var mycket präglad av hur ont livet kan vara.
Med smärta både inuti och utanpå.
Men också hur gott, hur gudagott det kan vara. Att leva. Hur fantastiskt det är att finnas.
Mycket av texterna och sketcherna handlade om att försöka bli den man innerst inne är.
Som man vill vara. Men även att det finns en lycka att acceptera den man/kvinna...blev.

Benny skrev musik, och det var en sådan lycka att få samarbeta igen.

Hela projektet, hela allt blev en sådan enorm seger för oss.
Att våga stå på en scen igen, att få sjunga, spela, agera, hojta, viska, nynna, tralla.
Publiken skrattade och grät med oss. Stående ovationer varje kväll.

När vi skrev på materialet, pratade vi en del om vår ”Älska Mej”, sången vi gjorde tillsammans med Benny 1990, på Göta Lejon, föreställningen MoreAmore.
Ja, att det gått en massa år.
Och som Vi har framfört den på många bröllop, dop och begravningar. Den verkar angå många.
Men med erfarenhet av vad som pågår oss människor emellan, och med vishetens kranka blekhet.
Så sa vi, att vi borde ha en uppföljning, av vår ”Älska Mej”-...ja som en ”Älska Mej 2”.
ja, det vi två systrar kom fram till är, att det skulle kunna behövas en låt till...
För livet är ju inte alltid i ”NÖD och LUST”...det är så mycket mer däremellan,
Emellan självaste ”nöden”, ”Lusten” har vi ett stort ”och” ...i det ”och:et” finns en hel värld
och definitivt en ny sång. Om att trots allt, ja hej och hå, kan du älska mej ändå?

Den gode Benny skrev en självklar låt, bara sådär, otroligt rätt.
Som bara han kan. Och precis vad som passade oss.
För övrigt är Herr Andersson en sådan vän,
en vän som tycker om, en trots att man är något ”Hej- och- Håad”
Benny fanns för oss hela tiden, även i kallaste motvind, även när hela vår tillvaro, ja även när
ens innersta väsen är ute ur leken.

En vecka innan premiären var vi i studion på Skeppsholmen, hos Benny.
Josa sjöng, Benny och jag sjöng stämmor, Bernard spelade in.
Så roligt, så självklart, så lätt. En eftermiddag i Storstan.
Sen for vi hem till vårt Gutaland, repade och hade premiär.

Josa och jag var så nervösa, vi kunde höra varandras hjärtslag och se varandras darrande
händer klistra lösögonfransar på korsen och tvären och läppstiftsläppar ut över kinderna...
Allt var nytt, men ändå så, så bekant. Vi hade varit med om en hel del.
Josa hade haft verkligt tunga år med två stora ryggoperationer, hon hade tappat sitt hår.
Jag hade haft mina, numer berömda depressioner, med allt vad det innebar, m.m.
Vi var något slitna.

Men vi stod där, och hela vårt väsen, vår föreställning,(som skapats tillsammans med den fantastiska länsteatern), våra själar, röster, ja all vår längtan i musiken, orden, uttrycken, våra ögons blickar...

ALLT...riktades ut till vår publik...

HEJ OCH HÅ, KAN NI ÄLSKA OSS ÄNDÅ!!!!!!?

Och publiken. Folk sjöng med redan efter första refräng.

Precis så som en sång skall vara.

Hjärtas nyckel, kan vara en sån sång.

En Benny-sång, med Gotländska systrar som ger hals!

Det här var på våren 2015, Länsteatern Visby. 54 föreställningar.

Det blev det sista min älskade, älskade Josa gjorde på en scen.

Den 29 februari 2016, dog min lilla syster.

Jag saknar henne.

Jag saknar henne.

Jag saknar henne.

Min älskade Josefin, min lilla syster.

Nu har det gått tre år. Tiden läker inte såren. Det blir aldrig som förut.

I Sara Stridsbergs bok; "Kärlekens Antarktis" sägs det.

Att...

"en människa dör tre gånger,

första gången när hjärtat slutar slå,

den andra gången är när hon blir begravd,

och den sista gången, när någon säger hennes namn, för allra sista gången på Jorden"

Så min älskade lilla syster Josefin, sjung om kärlek, om längtan, om att finnas,

Precis som den du var, som den du är, din röst hörs...precis så...

Precis som allas vår längtan att bli älskade är, trots allt...men...ändå.

Och du min Josefin, jag säger ditt namn och minns dej, jag älskar dej så...

Fast ditt hjärta slutade att slå, så lever du i mitt, vi lurar döden, och du finns ändå.

Visby 6 mars 2019

Marie NilssonLind

Systrarna Sisters...

Josefin och Marie Nilsson.

En produktion som aldrig kommer att gå ur mitt hjärta.

Så mycket glädje och arbete, så mycket sorg och saknad.

Inget var självklart när vi träffades Josefin, Marie, Ulf Grönhagen och jag under 2014 för att planera för systrarnas återkomst, ja, rent av revansch på livet.

Vad ville, kunde, orkade man med?

Allt, visade det sig.

Om jag skulle göra en definition av ordet mod, så är det premiären på "Systrarna Sisters" i februari 2015, och de följande femtiotalet föreställningar.

Med stöd av sin komponerande vän Benny Andersson besegrade Josefin och Marie inte bara sin egen oro och tvivel utan la tusentals besökare för sina fötter.

Kan man komma tillbaka till livet, lusten och ljuset? Ja!! ropades det i Visbys gränder våren 2015.

Även om tröttheten och den fysiska plågan under det mörka 2016 kallade hem en av himlens renaste röster när Josefin gick bort, så tog hon avsked med kärlek till sitt yrke, publiken och alla oss som blev kvar.

"Hej och Hå, kan du älska mig ändå?".

Vi kommer alltid att älska - ändå.

Thomas Sundström

Teaterchef och regissör för "Systrarna Sisters"